

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Porzolt Kálmán*
Cím: *Aranylakodalom a Népszínházban*
Forrás: *Pesti Hírlap*

Osztályozás	
Tárgy	792
Hely	Népszínház
Idő	"1872/1922"
Személy	

Bn 1922. 12. 5. (Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Aranylakodalom a Népszínházban.

Evtizedes álmából mint egy Rip van Winkle, úgy ébredt föl ősz fűrtökkel, de ifju erővel az öreg Népszínház. Aranylakodalomát ülte vasárnap s szinpadján félszázad színművészetének több generációja adott találkozt. A nagy mult találkozott a jelen szép tehetségeivel. A népszínműnek, operetnek és drámának elsőrangú művészei mutatták be azt a finom és magyaros stílust, melyet a Népszínház teremtett meg s amelynek képviselői részben nyugalomba vonultak, részben pedig szétszórva a Nemzeti, Vig, Király és Blaha Lujza színházakban szereznek maguknak új diadalokat. A népszínházi bizottság az öreg nyugdíjasoknak akart karácsonyi ajándékot juttatni, de a közönséget ajándékozta meg egy felejthetetlen emlékekkel. Elismerést érdemel a díszelőadás rendezéséért *Ilovszky János* elnök, kit a közönség a lámpák elé is hívott. Es elismerést *Verő György*, sok diadalt aratott darab kiváló írója, azért a költői ihletért, amellyel megírta az ünnepség alkalmi drámáját. Az ország tiszteleg *Blaha Lujza* nagysága előtt: ez volt a kis népszínmű foglalatja, de ezt annyi poézissal, érzéssel és nemes irredenta lendülettel töltötte meg, amennyi csak egy régóta hallgató vérbeli íróban gyűlhetett össze. Török bíró, Szirmai, aranylakodalomát üli. Török Zsófiával, Blaha Lujzával s erre összejönnek az ország minden részéből a régi népszínművek alakjai, az elszakított országrészekből a tót Hanka, a bánáti sváb Kreutzer s a Gyimesi vadvirág székelyei; a népszínműalakok csokrából egyszerre kilángol az irredenta tűz, mely magával ragadja a nézőket is. Végül a Hadak utjáról elmondott érzelmes szavak refrainjeként megjelenik az ifju nemzedék cserkészcsapata s zászlóját meghajtja Blaha Lujza előtt, könny a szinpadon, könny a nézőtérben s riadó éljenzés és tapsorkán üdvözi a nagy művésznőt, kinek édes szavait áhíattal szívja magába a közönség. A második részben a „Nebántsvirág” szalonjában *Pálmai Ilka*, a kedélyben, temperamentumban s tehetségben örökké fiatal primadonna körül csoportosult a mult és jelen énekes személyzete. Pálmai drámai jelenete *Rákosi Magdolnájából* ép oly nagy hatást tett, mint *kupléja*, melyet *Tollag Adolf*, a korán nyugalomba vonult kiváló komikus adott elő. A tehetségeknek oly nagy szá-

ma vonult föl, hogy méltatásukra nincs terünk. S akikről más színházakban aratott sikereik alkalomával van módunk írni, azoknak csak neveit soroljuk föl: a drámaiak közül ott voltak a Nemzetiből *Rákosi Szidi*, *Nagy Ibolya*, *Kürti József*, *Bónis*, a Vigszínházból *Gazzi Mariska*, a Blaha Lujza Színházból *Szirmai Imre* (kit több szerepben is tapsolhatott a közönség), *Solymosi Sándor*; az énekesek közül *Kosáry Emma*, *Honti Hanna*, *Péchy Erzsébet*, *Nagy Izabella*, *Petráss Sári*, *Pintér Imre*, *Ferenczy Károly*, *Pázmán Ferenc*, *Király Ernő*, *László Andor*, *Gyöngyi Izsó*. A Budapestben újabban ritkábban szereplő művésznők közül feltűnt s viharos tapsot kapott gyönyörű énekével *Komlósi Emma*, hangjuk imponáló teljességével jelentek meg *Margó Cécília*, *Harmath Ilona*, *Szamosi Elza*, *Ledófszky Gizella*, *Serédi Sarolta* s a színészből újságíróvá lett *Kenedich Kálmán*. Megjelentek a régi szinpadon *Vidorné*, *Vidor Ilonka*, *Bán Juliska*, *Bera Paula*, *Suhajda Rózi*, *Izsóné*, *Penyéri Mór*, *Lubinszky Ödön*, *Vágó Géza*, *Hatvani Károly* (aki a Népszínház első előadásán is ott volt), *Kalocsay Ferenc* és *Kalocsay Ferencné*, *Nagy Jenő*, *Virág Lajos*. Az utolsó felvonás kellemes meglepetést hozott: a rég nem látott *Küry Klárát*, az ünnepeit primadonát, nagy művészetének és hangjának teljességével. A közönség is régi szeretetével s új ezüst koszorúval fogadta s *Küry a Lili* néhány jelenetében mutatványt adott abból a finom, benső játékából, amely a Próbaházasságtól a Babáig oly sok diadalt szerzett neki. A másik meglepetés volt *Kassai Vidornak*, a 83 éves kedves művésznék *Saint-Hypolais* marquisja. Az elpusztíthatatlan és kedélynek s a tehetség aranyvalutájának csillogását hozta közénk a váci rometa. A karmesteri székben egymásután tapsolta a közönség *Barna Izsót*, *Márkus Dezsőt*, *Stephanidesz Károlyt* és *Máder Rezsőt*. Az előadás végén meleg ovációban részesítették *Rákosi Jenőt*, a Népszínház megalapítóját. A bizottság díszes emléklapot adott ki *Zsoldos Andor* szerkesztésében. De meg kell emlékezni a Népszínház régi kedves közönségéről is, mely mindig első volt a tapsban.

... mert a virágsorból mindig kihull egy-egy rózsaszép koszorúján, melyet durva kezek szétéptek s a rózsákat eltáposták vagy szétszórták... Most pár órára összekötötték ezt a koszorút! Ugy-e gyönyörű volt? Ugy-e kár érte?! Ha egyik-másik rózsza talán elhullatta is néhány szirmát; — de az illat, a művészet illata megmaradt!...

Porzolt Kálmán.

... A kivégzett mexikói eszászár özvegyéről látam egy fényképet, amelyen mélabus tekintettel, ölbe tett kezekkel ül egy széken. Koszorút kötne, de nem